

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το Σάββατο 01/04/2023

Ολοκληρώθηκε η έκθεση

του

Νεκτάριου Μαμάη

Φως Ιλαρόν

Στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών ολοκληρώθηκε η ατομική έκθεση ζωγραφικής του Νεκτάριου Μαμάη αποκαλύπτοντας έναν άλλο κόσμο μέσα από μια "χαρτογράφηση" του τοπίου με συγκρατημένη εξπρεσιονιστική γραφή που λάμπει σε σημεία επιχειρώντας να μπει μέσα στο τοπίο, να δει τι κρύβει κάτω από την επιφάνεια. Σύμφωνα με τον Γιώργο Μυλωνά: *"Προκειται, κατά κανόνα, για τοπία σε μεγάλο μέγεθος, όπου το χρώμα δεν έχει όπως στην προηγούμενη δουλειά του ζωγράφου τη λεπταίσθητη υφή της ακουαρέλας, αλλά κινείται" στην πολυγνώτεια κλίμακα με το μαυρόασπρο, το χοντροκόκκινο και την ώχρα."*

Ο Μαμάης δεν «εικονογραφεί» την πολυχρωμία της φύσης, αλλά την απαρνιέται και αναδιοργανώνει τα οπτικά δεδομένα, δημιουργώντας μια «άλλη» φύση. Εξηγεί ο ίδιος χαρακτηριστικά: «Δεν επιζητώ την αληθοφάνεια της εικόνας, αλλά την αλήθεια της ζωγραφικής επιφάνειας». Όπως σημειώνει ο Γιώργος Μυλωνάς: "Το ονειρικό στοιχείο στις συνθέσεις του είναι στενά δεμένο με το φως. Ο καλλιτέχνης γράφει σε νευραλγικά σημεία της σύνθεσης μερικά πιο έντονα χρώματα, ευαίσθητα σχεδιασμένα, ενώ στις πιο προωθημένες αφαιρετικά επιφάνειες, δείχνει τις καταβολές του από τον κόσμο του Γιάννη Σπυρόπουλου. Η ειδική χρωματική επεξεργασία εντείνει τη μεταφυσική διάσταση των έργων του. Έτσι, η πραγματικότητα του Μαμάη δεν είναι οπτική, όσο, κυρίως, διανοητική.

Σύμφωνα με τον Μάνο Στεφανίδη: "Η ζωγραφική του Νεκτάριου Μαμάη εκ νυκτός ορθρίζει το ιλαρό φως σεβόμενη πάντως την ιερότητα του σκότους. Πορεύεται έπειτα στον μεσημεριανό ήλιο με τις απόλυτες σκιάσεις και στο τέλος, κάνοντας κύκλο, ξίφει τελειούται. Την ώρα ακριβώς του λευκόφωτος. Όπου εδώ βέβαια ξίφος είναι τα πινέλα, τα μαχαίρια και οι σπάτουλες του ζωγράφου. Με τις διαφάνειες, τις επικαλύψεις των χρωματικών επιπέδων και τις υγρές τίντες μιας εσπέρας παρηγορητικής. Η ζωγραφική του Νεκτάριου Μαμάη γίνεται έτσι άλλοτε ηλιακή κι άλλοτε γοητευτικά νυχτερινή - σεληνιακή ισορροπώντας σε σιωπές των νερών, κυματισμούς οριζόντων και ρηγματώσεις των βράχων. Δέντρα με γυμνά κλαδιά σαν χέρια που ψάχνουν σημάδια στον ουρανό. Ενίοτε κάποια ψίχουλα σελήνης τρυπάνε το πυκνό μαγνάδι της νύχτας και είναι τότε που το δράμα (της ύλης; της ψυχής; της προσδοκίας; της απελπισίας;) караδοκεί στην άκρη ενός

Γλόκωνος 4, 106 75 Αθήνα

Τηλ.: 210 72 13 938

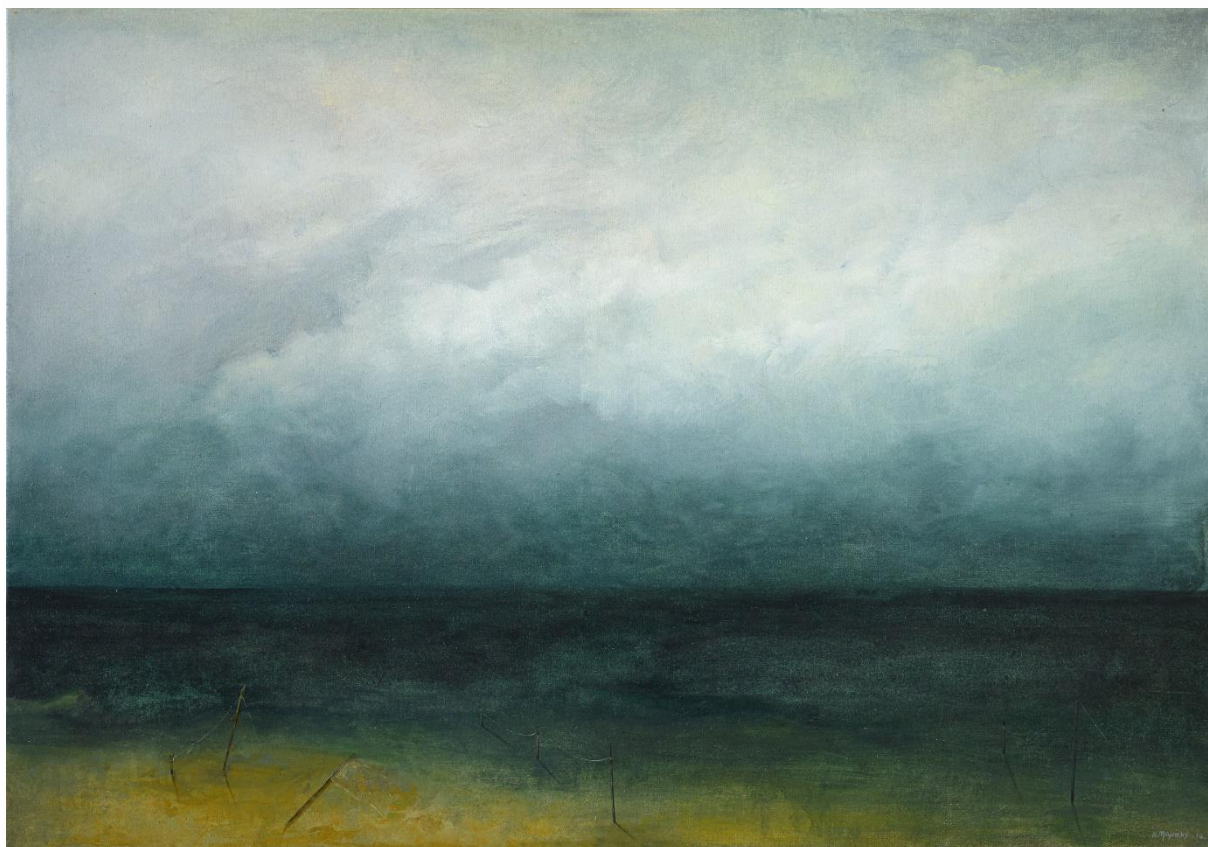
www.athensartgallery.gr - info@athensartgallery.gr

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

τοπίου - οράματος. Για αυτό ακριβώς μιλώ για ένα μετά - τοπίο. Γιατί κατ' ουσίαν πρόκειται για αποτυπώσεις εσωτερικών κραδασμών σαν τα κοσμικά - πλανητικά τοπία του Γιάννη Σπυροπούλου όπου περιέχουν τα πάντα και δεν αναφέρονται πουθενά συγκεκριμένα. Σαν ιερές γραφές που δεν υπάρχει λόγος να αναγνωστούν. Έτσι και η εικονοποιία του Μαμάη, μείγμα αγιογραφίας και σωματικής ανάγκης ή αίτημα πνευματικότητας που μυρίζει αίμα και χώμα, μπορεί να ιδωθεί σαν μουσική παρτιτούρα με απολύτως περιττά τα λόγια ή τα διαβάσματα.”

Όπως αναφέρει ο Γιώργος Μυλωνάς: Στη νέα του σοδειά, ο Μαμάης έδωσε έναν κόσμο που δεν είναι απλώς τοπίο, αλλά ψυχή μέσα στα πράγματα· την ουσία του κόσμου του κι όχι μια περιγραφή χώρου. Έδωσε μια σύνθεση αυτού που είδαν τα μάτια του κι αυτού που ένιωθε το πετσί του. Και καθώς λατρεύει τον Σεζάν, η φράση του μεγάλου εκείνου «θα ήθελα να ζωγραφίζω ακόμη και τις οσμές του κόσμου», βλέπουμε να διαπερνά το έργο του.

Η έκθεση συνοδεύεται από τα κείμενα του: Γιώργου Μυλωνά ιστορικό της τέχνης και του Μάνου Στεφανίδη ομότιμου καθηγητή του ΕΚΠΑ, ιστορικό της τέχνης.

Γλόκωνος 4, 106 75 Αθήνα
Τηλ.: 210 72 13 938
www.athensartgallery.gr - info@athensartgallery.gr